

да. Мислитъ ни сж разпръстнати, а безброй непознати до сега чувства вълнуватъ душитъ ни.

И сега, когато сѣдаме да ядемъ на сѣнка подъ крушата, ние вече не сме тъй срамежливи, както презъ сутринята. Ние знаеме, че съ нашия трудъ напълно заслужаваме хлѣба, който ни се дава. А какъ следко се яде тукъ хубавия хлѣбъ, съ гжстото квасено млѣко! Бѣкела съ студената балканска вода минава отъ ржка на ржка. Тихиятъ вѣтрець нѣжно милва зачервенитъ ни отъ слънцето лица, като майка чедото си.

Превалия пладне. Небето е все тъй ведро-синьо. Тукъ таме по него плуватъ бѣли облачета. Устнитъ ни засъхватъ отъ жажда. Вземаме бѣкела и отиваме въ близкия долъ за вода. Пжтеката ни води презъ нива съ овесъ. Тѣлата ни се губятъ въ буйнитъ му класове, които галятъ обгорѣлитъ ни лица и ржце. Пжтеката навлиза между високи дървета и храсти. Отдолу, сякашъ изподъ земята, се чува тихото ромолене на поточето. До насъ долита пѣсенята на славей и тихиятъ шепотъ на листата. Наливаме си вода и дълго се любуваме на тая приказна тайнственостъ. Какви неземни красоти се криятъ въ недрата на скжпото ни отечество!

Часоветъ минаватъ. Слънцето клони къмъ залъзъ. Нивата е ожъната до половината. Останалата частъ оставяме за утре. Стѣгаме се да си ходимъ. Лицата ни сж ободрени отъ чистия въздухъ. Главитъ ни сж гордо изправени.

Времето тече неусетно. Днитъ прекарваме весело въ работа.

Чувстваваме се извънредно много премѣнени. Ние сме горди, че можахме да вкусимъ отъ сладостта на тоя благословенъ отъ Бога трудъ. Тия нѣколко дни прекарани въ работа на село, ни нахараха да опознаемъ и оценимъ свещения трудъ на селянина. Тоя селянинъ, който презъ вѣкове е съхранявалъ българщината, пазилъ е земята, браздилъ я е съ ралото, поилъ я е съ потята си, оросявалъ я съ кръвта си и създаде Велика България, трѣбва да подкрепяме и обичаме.

СТЕЛА СП. МАРКОВСКА

отъ 21-а орлюва дружина
„Василь Бочевъ“ въ Троянъ

Браникътъ е изпълнителенъ, защото знае, че безусловната изпълнителност на единицитъ създава страхотната сила и ударната мощъ на цѣлото.

Браникътъ е винаги стегнатъ, пъргавъ и бодъръ, защото въ него кипи творческата енергия на младостта.

Браникътъ е винаги спретнатъ и чистъ, изправенъ въ облѣклото си, остриганъ или съ вчесани коси, съ изрѣзани нокти и обрѣснатъ. Дългитъ коси сж признак на суетност и женственостъ.